

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

Ett levande vittnesbörd

Ett vittnesbörd kräver näring genom trons bön, hunger efter Guds ord i skrifterna och lydnad mot sanningen.

Mina älskade unga systrar! Ni är Herrens kyrkas strålande hopp. Min avsikt ikväll är att hjälpa er förstå att det är så. Om den tron kan bli ett djupt vittnesbörd från Gud, kommer det att forma era dagliga och ständiga val. Och genom vad som för er kan verka som obetydliga val kommer Herren sedan att leda er till den glädje ni vill uppleva. Genom era val kommer han att kunna välsigna otaliga andra.

Ert val att vara tillsammans med oss ikväll är ett exempel på betydelsefulla val. Mer än en miljon unga kvinnor, mödrar och ledare är inbjudna. Av allt ni kunde ha valt att göra, valde ni att vara tillsammans med oss. Ni gjorde det på grund av er tro.

Ni tror på Jesu Kristi evangelium. Ni har tillräcklig tro för att komma och lyssna på hans tjänare, och tro nog för att hoppas att något ni hör eller känner ska leda er till ett bättre liv. Ni kände i ert hjärta att vägen till större lycka är att följa Jesus Kristus.

Ni kanske inte insåg att det var ett medvetet val av stor betydelse. Ni kanske bara kände en önskan att vara här för att vänner eller släktingar också är här. Ni kanske bara har tackat ja till någon som var vänlig och inbjöd er att komma. Men även om ni inte tänkte på det, kände ni åtminstone ett svagt

eko av Frälsarens inbjudan: "Kom ... och följ mig."¹

Under den timma vi har varit tillsammans har Herren fördjupat er tro på honom och stärkt ert vittnesbörd. Ni har hört mer än ord och musik. Ni har känt Anden vittna för ert hjärta att det finns levande profeter på jorden i Herrens sanna kyrka och att vägen till lycka finns i hans rike. Ert vittnesbörd har stärkts om att detta är den enda sanna och levande kyrkan på jorden idag.

Men vi kände inte alla precis likadant. För några var det ett Andens vittnesbörd om att Thomas S. Monson är en Guds profet. För andra handlade det om att ärlighet, dygd och att göra gott mot alla människor verkligen är Frälsarens egenskaper. Och med det kom en större önskan att vara lik honom.

Ni har alla en önskan om att ert vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium ska stärkas. President Brigham Young såg era behov för många år sedan. Han var en Guds profet och med profetisk framsynthet såg han för 142 år sedan er och era behov idag. Han var en kärleksfull far och en levande profet.

Han såg hur världens inflytande påverkade hans egna döttrar. Han såg att det världsliga inflytandet drog

dem bort från Herrens väg till lycka. På hans tid kom de här inflytandena delvis genom den nya kontinentala järnvägen som gav de isolerade och skyddade heliga kontakt med omvärlden.

Han kanske inte såg dagens tekniska underverk där ni med en handapparat kan välja att koppla upp er mot oräkneliga begrepp och människor över hela världen. Men han såg hur viktigt det var för hans döttrar — och för er — att era val görs utifrån ett kraftfullt vittnesbörd om en levande och kärleksfull Gud och hans plan för vår lycka.

Här är hans profetiska och inspirerade råd till sina döttrar och till er som alltid är tidsenliga.

Det är själva kärnan i mitt budskap ikväll. Han satt i ett rum i sitt hem, mindre än en kilometer från den plats där budskapet nu går ut till Guds döttrar i länder över hela världen, och sade: "Israels unga döttrar behöver få ett levande vittnesbörd om sanningen."²

Sedan skapade han en förening för unga kvinnor som har blivit det vi idag i Herrens kyrka kallar "Unga kvinnor". Ni har ikväll känt något av det underbara inflytandet från det val han gjorde den där söndagskvällen i sitt vardagsrum.

Mer än hundra år senare har Israels döttrar över hela världen en önskan att själva få ett levande vittnesbörd om sanningen. Ni kommer att behöva detta levande och växande vittnesbörd idag och under resten av livet, för att stärka er och leda er på vägen mot evigt liv. Och med det kommer ni att kunna överföra Kristi ljus till era bröder och systrar överallt i världen och över generationer.

Ni vet av egen erfarenhet vad ett vittnesbörd är. Joseph Fielding Smith lärde att ett vittnesbörd är "en

övertygande kunskap, given genom uppenbarelse till den som ödmjukt söker sanningen". Han sade om den Helige Anden som frambringar denna uppenbarelse: "Dess övertygande kraft är så stark att det inte kan finnas något tvivel i sinnet när Anden har talat. Det är enda sättet att verkligen veta att Jesus är Kristus och att hans evangelium är sant."³

Ni har själva känt den inspirationen. Det har kanske handlat om att bekräfta en del av evangeliet, som det var för mig ikväll. När jag hörde orden i 13:e trosartikeln om att vara "ärliga, sanna, kyska [och] välvilliga", var det som om Herren uttalade dem. Jag kände på nytt att det är hans egenskaper. Jag kände att Joseph Smith var hans profet. Så för mig var det här inte bara ord.

För mitt inre såg jag de dammiga vägarna i Judéen och Getsemane örtagård. I mitt hjärta kände jag något av hur det skulle ha varit att knäfalla som Joseph gjorde inför Fadern och

Sonen i den heliga lunden i staten New York. Jag såg inget ljus klarare än solen vid middagstiden, som han gjorde, men jag kände värmen och undret av ett vittnesbörd.

Vittnesbördet kommer till dig bit för bit när delar av hela sanningen om Jesu Kristi evangelium bekräftas. När du till exempel läser och begrundar Mormons bok kommer verser som du har läst tidigare att verka nya för dig och ge nya tankar. Ditt vittnesbörd växer på bredden och djupet när den Helige Anden bekräftar att de är sanna. Ditt levande vittnesbörd växer när du studerar, ber och begrundar skrifterna.

Den bästa beskrivning jag vet av hur man får och bevarar detta levande vittnesbörd har redan tagits upp. Den finns i 32:a kapitlet i Alma i Mormons bok. Ni kanske har läst det många gånger. Jag hittar nytt ljus i det varje gång jag läser det. Låt oss gå igenom de lärdomar det innehåller en gång till ikväll.

Dessa inspirerade verser lär oss att börja vårt sökande efter ett vittnesbörd med "en smula tro" och med en önskan att den ska växa.⁴ Ikväll har ni känt av tron och denna önskan när ni lyssnat på medryckande tal om Frälsarens vänlighet, hans ärlighet och om den renhet hans bud och försoning möjliggjorde för oss.

Så ett trons frö har redan sått i ert hjärta. Ni kanske till och med har känt ert hjärta svälla, så som det utlovas i Alma. Det gjorde jag.

Men liksom en växt måste det få näring, annars vissnar det. Flitiga och innerliga böner i tro är avgörande och viktiga näringsämnen. Lydnad mot den sanning ni har tagit emot kommer att hålla vittnesbördet vid liv och stärka det. Lydnad mot buden är en del av den näring som ni måste ge ert vittnesbörd.

Ni minns Frälsarens löfte: "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv."⁵

Det har fungerat för mig, och det kommer att fungera för er. En lärosats i evangeliet som jag undervisades om när jag var ung är att den största av alla Guds gåvor är evigt liv.⁶ Jag lärde mig att en del av evigt liv är att leva för evigt i kärlek som familjer.

Ända sedan jag hörde dessa sanningar första gången och de bekräftades i mitt hjärta, har jag känt mig förpliktad att göra allt jag kan för att undvika stridighet och söka frid i min familj och i mitt hem.

Endast efter det här livet kan jag få njuta av fullheten av den största av alla gåvor — evigt liv. Men mitt i livets utmaningar har jag fått en liten glimt av hur min familj i himlen kan se ut. Genom de här upplevelserna har mitt vittnesbörd vuxit och stärkts om att beseglingsmakten som utövas i tempelen är verklig.

Att få se mina två döttrar döpas i templet för sina förfäder har dragit mitt hjärta till dem och till de förfäder vars namn vi funnit. Elias löfte om att hjärtan skulle vändas till varandra inom släktled har uppfyllts hos oss.⁷ Så tron har för mig blivit en visshet, så som vi blir lovade i Almas bok.

Jag har upplevt åtminstone en del av den glädje som mina förfäder kände när Frälsaren kom till andevärlden efter sin jordiska mission. Så här lyder beskrivningen i Läran och förbunden:

”Och de heliga gladdes åt sin återlösning och böjde knä och erkände Guds Son som sin Återlösare och Befriare från döden och från helvetets kedjor.

Deras ansikten lyste och strålglansen från Herrens närhet vilade på dem, och de sjöng lovsånger till hans heliga namn.”⁸

Jag kunde känna deras glädje när jag handlade efter mitt vittnesbörd om att Herrens löfte om evigt liv är

verkligt. Det vittnesbördet stärktes genom att jag valde att handla därefter, så som Frälsaren lovade att det skulle göra.

Han har också lärt oss att förutom att välja att vara lydiga måste vi be om ett vittnesbörd om sanningen. Herren lärde oss detta i sin befallning att be och fråga om Mormons bok är sann. Han sade genom sin profet Moroni:

”Se, jag vill uppmana er att när ni läser dessa uppteckningar, om det är enligt Guds visdom att ni skall läsa dem, ni då kommer ihåg hur barmhärtigt Herren har varit mot människobarnen, från Adams skapelse ända fram till den tid då ni får dessa uppteckningar, och begrundar det i era hjärtan.

Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.

Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting.”⁹

Jag hoppas att ni alla har provat det löftet för egen del eller att ni snart gör det. Svaret kanske inte kommer i form av en enda kraftfull andlig upplevelse. För mig kom det lugnt och stilla från början. Men det kom allt starkare varje gång jag läste och frågade Gud om Mormons bok.

Jag är inte beroende av vad som har hänt i det förflutna. För att bevara mitt levande vittnesbörd om Mormons bok, gör jag ofta anspråk på Moronis löfte. Jag tar inte välsignelsen av att ha ett vittnesbörd för given, som om det vore en konstant rättighet.

Ett vittnesbörd kräver näring genom trons bön, hunger efter Guds

ord i skrifterna och lydnad mot sanningen vi har tagit emot. Det finns en fara med att försumma bönen. Det är farligt för vårt vittnesbörd att bara planlöst studera och läsa skrifterna. De är nödvändiga näringsämnen för vårt vittnesbörd.

Ni minns Almas varning:

”Men om ni försummar trädet och inte ser till att det får näring, se, då kan det inte slå rot. Och när solens hetta kommer och bränner det vissnar det bort, eftersom det inte har någon rot, och ni rycker upp det och kastar bort det.

Detta beror nu inte på att fröet inte var gott, inte heller beror det på att dess frukt inte skulle vara önskvärd. Utan det beror på att er jordmån är ofruktbar och att ni inte vårdar trädet, och därför kan ni inte få någon frukt därav.”¹⁰

Ni måste mätta er med Guds ord, be innerligt och jämt och ständigt lyda

Herrens bud för att ert vittnesbörd ska växa och frodas. Alla har vi ibland befunnit oss i omständigheter bortom vår kontroll som avbrutit vår skriftstudievana. Det kan finnas tider när vi av någon anledning väljer att inte be. Det kan finnas bud som vi väljer att bortse från under en tid.

Men ni får inte er längtan efter ett levande vittnesbörd uppfylld om ni glömmar varningen och löftet i Alma:

”Och om ni därför inte vårdar ordet och med trons öga ser framåt mot dess frukt kan ni aldrig plocka frukten från livets träd.

Men om ni vårdar ordet, ja, vårdar trädet när det börjar växa, genom er tro och med stor flit och med tålmod och ser framåt mot dess frukt, skall det slå rot. Och se, det skall bli ett träd som skjuter upp till evigt liv.

Och tack vare er flit och er tro och ert tålmod i att vårda ordet så att det kan slå rot i er, se, då skall ni snart få plocka frukten därav som är högst dyrbar, som är sötare än allt som är sött och som är vitare än allt som är vitt, ja, och renare än allt som är rent.

S:t Catherine, Jamaica

Och ni skall njuta av denna frukt ända till dess ni är mättade, så att ni inte hungrar, och inte heller skall ni törsta.

Då ... skall ni få skörda lönen för er tro och er flit och ert tålmod och er långmodighet då ni väntade på att trädet skulle bära frukt åt er.”¹¹

Orden ”ser framåt mot dess frukt” i det här skriftstället vägledde den visa undervisning ni har fått ikväll. Det är därför era ögon riktades mot en framtida dag i templets beseglingsrum. Det var därför ni fick hjälp ikväll att visualisera den till synes oändliga ljuskedja som reflekteras i speglarna på väggarna i ett beseglingsrum, där ni kan viga i ett Guds tempel.

Om ni ser fram emot en sådan dag med tillräckligt stor önskan, fram-sprungen ur ert vittnesbörd, stärks ni så att ni kan motstå världens frestelser. Varje gång ni väljer att försöka leva mer likt Frälsaren stärks ert vittnesbörd. Ni kan med tiden själva få veta att han är världens ljus.

Ni känner då hur ljuset ökar i ert liv. Det sker inte utan ansträngning.

Men det kommer när ert vittnesbörd växer och ni väljer att ge det näring. Här är det sanna löftet i Läran och förbunden: ”Det som är av Gud är ljus, och den som tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen.”¹²

Ni är ett ljus för världen när ni delar med er av ert vittnesbörd till andra. Andra kommer att se det Kristi ljus som finns hos er. Herren ska finna sätt för det ljuset att röra vid dem ni älskar. Och genom Guds döttrars samlade tro och vittnesbörd ska han med sitt ljus röra vid miljoner människors liv i hans rike och över hela världen.

Kyrkans hopp vilar i ert vittnesbörd och era val, och det gör också de generationers hopp som följer ert exempel att lyssna till och ta emot Herrens inbjudan: ”Kom ... och följ mig.” Herren känner er och älskar er.

Jag ger er min kärlek och mitt vittnesbörd. Ni är döttrar till en kärleksfull och levande Fader i himlen. Jag vet att hans uppståndne Son, Jesus Kristus, är världens Frälsare och ljus. Jag vittnar om att den Helige Anden har sänt budskap till er ikväll som bekräftar sanningen för ert hjärta. President Thomas S. Monson är Guds levande profet. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk 18:22.
2. Brigham Young, i *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), s. 8.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr., 5 band (1957–1966), 3:31.
4. Se Alma 32:27.
5. Joh 7:17.
6. Se L&F 14:7.
7. Se Mal 4:5–6; Joseph Smith — Historien 1:38–39.
8. L&F 138:23–24.
9. Moroni 10:3–5.
10. Alma 32:38–39.
11. Alma 32:40–43.
12. L&F 50:24.